

Feiret fransk jul i Hodalen

For Stephanie Prades (34) og Jean Philippe Pontier (36) lå den beste julegaven innpakket i snø rett utenfor stuedøra i Hodalen; Hvite vidder som skapt for hundekjøring!

Jon Iver Grue
jon.iver.grue@ostlendingen.no

- Vi feiret vår aller første jul i Hodalen. Vi koste oss med fransk vin og fransk julemat. Det vil si fole gras, som er levert av gås eller and. Jeg kombinerte også med norsk elgkjøtt som vi har fått av snille folk i Tolga, smiler Stephanie.

Tar et prøveår

Paret leier gården Moen av søsknene Erling, Bjørn og Kristin Moen på Tolga. Hit, langt ute i «ødemarka» kom det franske paret med 16 hunder på flyttelasset i høst. Småbruket passet perfekt for å drive med hundekjøring, og siden har hundeflokken vokst til 21.

- Vi har tenkt oss dette året som et prøveår for å se om vi trives her. Gården har vært i Moen-familien siden 1812 og kanskje kjøper vi den hvis den blir til salgs, sier Stephanie.

Det franske paret har kost seg i hele romjula, vært på gode turer med hundene og taklet sprengkulda.

Sommerjobber i Norge

Samboeren Jean Philippe er fransk champion i hundekjøring og har flere starter i både Femundløpet, Finnmarkløpet og Le Grande Odysee i Frankrike som til sammen gir adgang til store hundeløp i Nord-Amerika. Stephanie ble med ham til Femundløpet på Røros første gang i 2007. I fjor var reiste hun alene tilbake til Norge og Våler for å jobbe for den frivillige organisasjonen World Wide Opportunities on organic farms (WOOOF), som driver med økologisk jordbruk. Slik kom hun i kontakt med Mette Sand og Erling B. Semmingsen på Tineset.

- Jeg bodde hos dem mens jeg jobbet på Terina på Tyneset i sommer og var på jakt etter et sted å bo. Til slutt var det Morten Paulsen i Hodalen som hjalp meg med det. Han driver

FUNNET SEG GODT TIL RETTE. Stephanie og Jean Philippe har funnet seg godt til rette på gården Moen i Hodalen.

selv med hundekjøring og lovte å ringe meg når han hørte om noe som var ledig, sier hun.

På Moen siden september

I september flyttet Jean Philippe etter til Norge og paret etablerte seg på Moen.

- Vi er veldig fornøyd med å

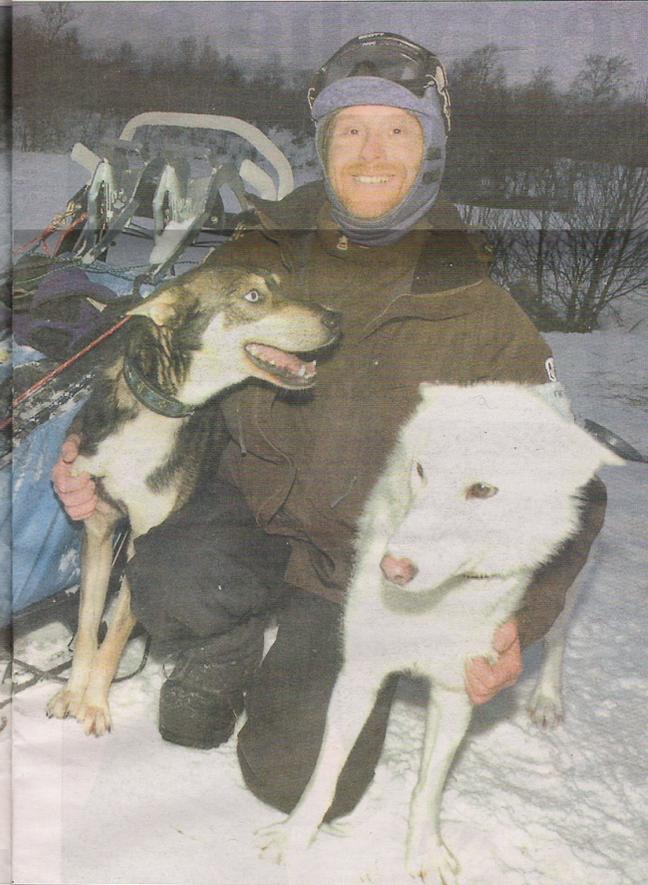
bo her og er glade for måten vi har blitt mottatt på. Her er det mange hyggelige naboer som har kommet med gaver, kaker og kaffe og sjampanje. Vi har til og med fått blomster av bondekvinnelaget. Jean Philippe bruker å si at folk her er mye hyggeligere med utendringer enn vi er i Frankrike, smiler Stephanie. På kort tid

har hun lært seg godt norsk, mens samboeren foreløpig har nok med å uttale enkelte norske ord og stavelser. I hjemlandet var han ansvarlig for vedlikeholdet av maskiner i et steinbrudd, og har også utdannelse som landbruksmekaniker. Før han kommer så langt som å søke jobb er det langt viktigere å ha mest mulig fritid for å dyrke den kjære hobbyen med hundekjøring.

- I Frankrike kunne man holde på med hundekjøring to-tre måneder i året for 20 år siden. Nå er det nok snø til bare en uke. Ettersom Jean Philippe liker det så godt er planen å flytte til Norge for godt, sier Stephanie.

Planer om fjellturisme

Hun har gått etablererkurs på Tyneset og har planer om å starte med fjellturisme for franskmenn i Fjellregionen. Det vil si skreddersydte pakker med alt fra reise, overnatting, måltider, aktiviteter som sle-

Moen i Hodalen.

Alle fotos: Jon Iver Grue

dehundekjøring og coaching.

- Disse pakkene vil bli utviklet i samarbeid med lokale leverandører og fjellstyret, legger den blide og initiativrike «mademoisellen» til. I tillegg har hun ingenisutdannelse i matteknologi i Frankrike, og har jobbet som kvalitetssjef på en organisk gjødselabrikk. Det er kvalifikasjoner som kommer godt med også i et landbruksdistrikt som Nord-Østerdalen.

Vil savne familien

Stephanie og Jean Philippe kommer fra et lite sted 90 kilometer nordøst for storbyen Toulouse. Det ligger på landsbygda og er ikke så forskjellig fra Hodalen.

- Dessuten liker vi å være ute i naturen og synes ikke det er så øde her. Vi kan ikke gå på kino og gjøre andre ting som i en stor by, men tiden går fryktelig fort likevel. Det ble litt rart å være borte fra familien min for første gang i jula, for juletradisjonen har alltid stått sterkt hos oss. Men det gikk bra. Den første jula i Hodalen sammen med Jean Philippe ga mersmak, avslutter Stephanie.

Jobber som norsklærer

Etter at Stephanie Prades kom til Norge i april lærte hun norsk så godt at hun nå er norsklærer for andre fremmedspråklige i Tolga.

- På skolen hadde jeg tysk. Det hjelper litt, men jeg har fortsatt mye å lære når det gjelder nors, sier hun ydmykt.

Lynkurs hos norsk dame

Det lille hun kunne av norsk på forhånd lærte hun på en helg av en Lillehammerdame som bor i Toulouse. - Etterpå kjøpte jeg en bok og prøvde å lære norsk på egen hånd, men det er vanskelig når en er alene og det er ingen andre å snakke språket med, sier Stephanie.

Hun var med på et norskkurs da hun kom til Tolga, og

det var læreren hennes Jan Erik Rise som foreslo at hun skulle ta på seg et vikariat som norsklærer for fremmedspråklige elever da behovet dukket opp. Vikariatet på 12 timer i uka begynte i november og varer ut året.

Fem nasjonaliteter

- På kurset har jeg elever fra fem forskjellige nasjoner. De er fra Eritrea, Kongo, Thailand, Tyskland og Frankrike. Fordelen er at jeg vet hva som er problematisk med det norske språket for utlendinger, fortsetter Stephanie. Samboeren Jean Philippe er blant elevene og skriver gjerne under på at det er vanskelig å lære seg norsk.

- Men jeg skal klare det. Stephanie er en flink norsklærer, firer han på norsk med litt hjelp av engelsk.

HJEMMEKOSBLIG: Stephanie og Jean Philippe trives best på tur ute i naturen, men koser seg også gjerne inne. Foto: Jon Iver Grue

ET HUNDELIV: Det er et yrende liv i hundegården til Stephanie og Jean Philippe. 16 av 21 hunder ble med på flyttelasset fra Frankrike. Foto: Jon Iver Grue